

17.

Henryk Siemiradzki

Studium trzech postaci na tle krajobrazu, około 1874

Cena: 108 000 zł

olej/plótno naklejone na tekturę, 48 x 37 cm

sygnowany p.d.: 'H. Siemiradzki'

na odwrociu opinia doc. Jana Hoplińskiego z dn. 5 maja 1941 roku; praca zostanie włączona do Korpusu Dzieł Malarskich Henryka Siemiradzkiego

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%.

Esej

Ukończywszy studia w 1871, dzięki uzyskanemu carskiemu stypendium, Henryk Siemiradzki, młody malarz wywodzący się z Charkowa, zyskał sposobność wyjazdu do Monachium na studia w tamtejszej Akademii Sztuk Pięknych. Przez kilka miesięcy kontynuował studia artystyczne pod kierunkiem Karla Piloty'ego. W 1872 na stałe zamieszkał w Rzymie, gdzie na dobre rozpoczęła się jego międzynarodowa kariera. W repertuarze tematycznym jego malarstwa mieściły się wielkoformatowe obrazy historyczne, nastrojowe kompozycje rodzajowe – sielanki i luministyczne śródziemnomorskie pejzaże. Henryk Siemiradzki należy do najgodniej uhonorowanych polskich artystów XIX wieku – był członkiem wielu europejskich akademii, zdobywcą medali na międzynarodowych wystawach. Odznaczony był orderami państwowymi, m.in. francuską Legią Honorową i włoskim orderem Corona d'Italia. Z krajem utrzymywał stałe i żywe kontakty – przysyłał obrazy na wystawy, a w 1879 podarował Krakowowi swój obraz „Świeczniki chrześcijaństwa”, znany także pod tytułem: „Pochodnie Nerona” (1876), dając tym samym początek zbiorom Muzeum Narodowego. Prezentowane w katalogu studium to najpewniej praca pochodząca z lat 70. XIX stulecia, gdy to Siemiradzki był żywo zainteresowany pod względem malarskim oraz historyczno- archeologicznym tematem życia pierwszych chrześcijan. „Studium trzech postaci” zwyczajowo wiąże się z obrazem „Prześladowcy chrześcijan u wejścia do katakumb” (1874, kolekcja prywatna) i sekwencją postaci po lewej stronie kompozycji. Siemiradzki po zakończonej pracy nad „Pochodniami Nerona” opracowywał epizody z życia chrześcijan i ich spotkań w katakumbach. „Studium trzech postaci” to wczesny i subiektywny plastycznie zapis jednego z motywów badanego zagadnienia. Owa kompozycja wydaje się zatem wartościowa z uwagi na jej chronologiczną proveniencję. To ciekawy zapis funkcjonowania wczesnego warsztatu akademika, a także ważne ikonograficzne spoivo w monumentalnym, artystycznym założeniu przedstawienia historii chrześcijaństwa.

Pochodzenie

- kolekcja prywatna, Polska